

endnu 3 Indstillinger med Hensyn til, at Ansvar foreslaas gjort gjældende mod Forskellige i Anledning af Valget. Afstemningsordenen vil være den, at det først stemmes over Indstillingen angaaende selve Valget under Nr. 1 af Mindretallet paa Betænkningens sidste Side, derefter over Indstillingerne Nr. 1 og 2 af Udvalgets Flertal og, saafremt disse maatte blive (fortastede) over Mindretallets Indstilling under Nr. 2, hvorefter der inde Indstilling, saafremt Flertallets Indstilling under Nr. 1 maatte blive (vedtagen) bortfalder. Jeg sætter samtlige Indstillinger under Forhandling under Et. Forhandling herover er naadnet, den erode Ordfører har vedet, at den (2037) 10 18 1888

Ordføreren (S. N. Hansen) Jeg skylder det ærede Mindretal at gøre opmærksom paa, at en Inforsættelse i det sidste Stykke af dette Mindretals Del af Betænkningen er fremkommet derved, at Flertallet og Mindretallet ikke have haft noget samlet Udvalgsmeddelelse efter den nævnte Afslutning af Betænkningen. Det sidste Stykke begynder nemlig med at omtale Flertallets anden Indstilling, at Mindretallet i og for sig ikke kan have Noget at erindre imod samme. Der skal jeg oplyse, at dette maa forstås om Flertallets første Indstilling, Flertallet havde nemlig vedtaget en første Indstilling, som gik ud paa at foreslaa Valget erklæret ugyldigt, men da Mindretallets Indstilling blev Flertallet bekendt, og Mindretallets første Indstilling gik ud paa, at Valget skulde godkjendes, forelaa der altsaa to Afstemningspunkter, som faldt sammen, og da vi af et tidligere Ømødel have set, at det ikke er ønskeligt, at der foreligger to Afstemningspunkter over et og samme Emne, besluttede Flertallet at frasæde sit første Indstillingspunkt, som at erklære Valget for ugyldigt, idet det indskrænkede sig til at frasæde Mindretallets første Indstillingspunkt, der gik ud paa, at Valget skal erklæres gyldigt. Saaledes er den første Indstilling udgaaet, og derved er den af Mindretallet antydede anden Indstilling bleven Flertallets første. Dernæst skal jeg oplyse, at Udvalgets Flertals nuværende første Indstilling var den sidste, og det, der nu er Flertallets anden Indstilling var ikke fremsat, da Mindretallet afsatte sit Votum. Men, efterat man havde set Mindretallets Indstilling under Nr. 2 og havde maattet erkiende, at der virkelig var en Del Begrundet deri, optog Flertallet sin anden Indstilling om ikke at indskrænke Tiltalen til Valgbestyrelsens Formand alene, men at udstyffe den til forskjellige Andre af de Mand, der havde havt med Valghandlingen, at gøre. Efterat jeg har meddelt dette, skal jeg udtale, at, som det vil ses af Begyndelsen af Betænkningen, udbød Udvalget sig allerede i et Udvalgsmeddelelse den 9de Oktober hos Indenrigsministeren foretaget nærmere Undersøgelse af det paa gjældende Forhold ved dette Valg gennem en Sættedommer, men da Misdagen traadte

sammen efter de 2 Maanedes Udsættelse, og Udvalget havde et Møde den 4de December, var den Indstilling, der var gjort til Indenrigsministeren om en Undersøgelse af Valget gennem en Sættedommer, ikke foranstaltet efterkommet, og da Udvalget forment, at det var nødvendigt at faae en saadan Undersøgelse foretaget, gjen tog det sin Indstilling fra den 9de Oktober ved en ny Indstilling af 4de December, hvilket saaledes bevirkede, at Undersøgelsen kom til at træffe i Langdrag. Jeg skal dernæst for mit eget Vedkommende oplyse, at jeg indtog den Stilling i Udvalget, at jeg ikke fandt nogen Nødvendighed for at foranstalte en nærmere Undersøgelse af Valget ved en Sættedommer, idet jeg forment, at det, der allerede var indrømmet fra Valgbestyrelsens Formand i den af ham selv indgivne Erklæring, var tilstrækkeligt til derpaa at bygge et Forslag om at erklære Valget for ugyldigt. Han indrømmede nemlig selv i sin Erklæring, at den Forsinkelser, der var fremkommen derved, at han forlangte, at Skovbylisterne skulde bringes i Orden og Overensstemmelse, inden han vilde modtage dem til Afslutning af Stemmegivningen, havde bevirket, at Valghandlingen var trukket to Uger længere ud, end den ellers vilde have gjort, og det laa for, at man lige til det sidste Dieblit var vedbleven at samle Vælgere fra Bogenfse, for at faae dem op og afgive deres Stemmer. Det er en saa afgjort og bestemt Overtrædelse af Valglovens § 42, som det vel kan tænkes, ikke at afslutte Stemmegivningen ved de forskellige Protokoller, saafnart det Tilfælde er indtraadt, som er omtalt i Valgloven. Naar man ikke vil følge disse Forskrifter, kan der ske mange Misligheder ved Valget, idet man sætter en Kommune i en langt mere fordelagtig Stilling ved at udhale Afslutningen af Stemmegivningen for den enkelte Kommunes Skyld, hvori Valghandlingen foregaar. Det var ifølge den Erfaring, som man paa dette Punkt havde gjort ved tidligere Folkethingsvalg siden 1849, at man, da der i 1867 skulde vedtages en ny Valglov, indsatte denne Bestemmelse, idet man tidligere næsten overalt havde erfaret, at Stemmegivningens Afslutning blev udsat aldeles vilkaarlig, saalenge man mente endnu at kunne skaffe Vælgere tilstede fra Valgstedets Kommune. Det, der er fastsat i § 42, bestemtes netop for at forhindre Sligt i Fremtiden, og jeg tror, at man nødvendigt maa se skarpt paa, at disse Bestemmelser blive opretholdte, saafremt den Hensigt, hvori de ere givne, skal opnaaes. Jeg foreslog, derfor i Udvalget, at man ikke skulde udsætte Sagen, men paa Grund af Valgbestyrelsens Formands egen Erklæring, foreslaa, at erklære Valget ugyldigt, men Udvalgets øvrige Medlemmer fandt, at det vilde være rettere, at gaa en anden Vej, og lade foretage en yderligere Undersøgelse. Saaledes skete, hvad der nu foretages, at der kom en Række Oplysninger tilstede om begaaede Misligh-